

קטעי משנה

סדרי זרעים, מועד ונשים • המאות י"א-י"ב

Early Mishnah Fragments

Leaves from Sedarim Zera'im, Mo'ed, and Nashim – 11th–12th centuries
11th–12th century

An exact copy of the original fragments

What you are holding is an exact copy of a collection of very early Mishnah fragments – leaves drawn from Sedarim Zera'im, Mo'ed, and Nashim – written by hand in the 11th and 12th centuries.

Mishnah manuscripts from this period are exceptionally rare. Together with the Kaufman Codex of the Mishnah (also in this library), these fragments form a small group of pre-13th-century textual witnesses to the Six Orders. Their readings preserve nuances of vocalization, orthography, and word division that survive nowhere in the printed tradition.

For the modern critical study of the Mishnah text, fragments like these – even when only a few leaves of any one tractate survive – are first-order evidence: they sit at or near the head of every stemma scholars have tried to draw.

The original fragments are held at The Library of The Jewish Theological Seminary in New York.

ECHOES OF HISTORY SERIES

Brought to the public and printed by the Baal Shem Tov House Press

Bringing Jewish History to life.

www.baalshemtovhouse.com

The original fragments are held at **The Library of The Jewish Theological Seminary** in New York.

Image courtesy of The Library of The Jewish Theological Seminary.

Contact **office@baalshemtovhouse.com** for more information about the Baal Shem Tov House Press and its Echoes of History Series.

מחילת קנים מחילת גדולה עשה להשכבה נקבלת טומאה ואין מסככין בה ולסיכור
מסככין בה ואינה נקבלת טומאה ר' יעקב אב אחת גדולה ואחת קטנה עשה להשכבה
נקבלת טומאה ואין מסככין בה ולסיכור מסככין בה ואינה נקבלת טומאה
פרק אהליב פרק ב' הישן תחת המיטה לא יבא ידי חובתו אבר והודה נהפך
ההנו ישנים תחת המיטות בפני הקנים אבר שמעון מעשה בטבי עבדו של רבן גמלי
שהיה ישן תחת המיטה אברן גמלי לוקחים ראיתם בטבי עבדו שהוא תלמיד חכם שגא
וידע שגבדים פטורים מן הסוכה וישן לו תחת המיטה ולפי דרכינו למדנו שתישן תחת
המיטה לא יבא ידי חובתו ב' הסוכה סופהו לברע המיטה כשירה ר' יהודה אב אבס אמר
ויכולה לעמוד בפני צנפה פסולה ג' סוכה המדובלת שיגלתה מרובה מחמתה כשירה וה
המעובה כפין בית אה על פי שאין הכוכבים נראין מתוכה כשירה ד' העושה סוכהו בראש
העגלה או בראש הספינה כשירה ועליו לה ביום טוב בראש האילן או על גבי הגל כשירה
ואין עליו לה ביום טוב שמים בדי אדם ואחת באילן כשירה ועליו לה ביום טוב זה הכלל
כל שמשל האילן ויכולה לעמוד עליו לה ביום טוב ה' העושה סוכהו בין האילנות והאילנות
דפסות כשירה שלוחי מינה פטורין מן הסוכה הולין ומשמשתו פטורין מן הסוכה אולין
עבא ושומן עראי חוץ לסוכה ו מעשה שהביאו לרבן יוחנן בן זבאי לתעוס את הגבול
ולבן גמליאל שמיכות צנפה נרלי שלמים ואמרו העלוס לסוכה וכשנתנו לו לר' צדוק אבס
פחות מבביצה נרלי במיפה ואכלו חוץ לסוכה ולא בירר אחרת ז' ר' אליעזר אב ארבע
עשרה סעודות חייב אדם לאכל בסוכה אחת במס ואחת בלילה וחכמי אונאין לדבר היפה
הוא גמלי ווס טוב הראשון בלד ועוד אבר אליעזר מי שלא אכל בלילה ווס טוב הראשון
ושלם בלילה ווס טוב האחרון וחכמי אונאין לדבר בשלוחין ועל זה נאמר מעוות לא יוכל
להקון וחסרון לא יוכל להימנות ה' מי שהיה ראשו ורגלו בסוכה ושולחנו בתוך הבית
בית שמאי פסליו ובית הלל כשירין אמרו לו בית הלל למת שמאי מעשה שהלכו
הני בית שמאי וחקני בית הלל לבקר את יוחנן החורני וניצאוהו ראשו ורגלו בסוכה ו
ושולחנו בתוך הבית אמרו להם בית שמאי משום ראיה אהקן אמרו לו אם כן הייתה
טהר לא קייממה ר' ג' ו הנה מימך ט' משים ועבדים וסטעס פטורין מן הסוכה
כל קטן שאינו א' ו חתך בסוכה מעשה שילדה בלית של שמאי הקון ופסול את
המעו' ב' שכל הקטן י' כל טבעת ימים עושה אדם את סוכתו
ב' מותר לפנות משקטרו המקפה מושלית אותה
ישפך הקידוחו על פניו פרק גמלי
של עמר המחתה פסול נקטק ראשו
מעין וימי הר הגדול כשירות
ב' אדם הגדול והיבש פסול שלישו

ד' סוכה טעם
כד ידע כס
על נ' היטה
טעם כד
כ"ג

ושל עיר הנדחת פסול נקטס ראשו נפרצו עליו או שהיו ענמו מרובות מעלו פסול אם
 מיעטן בשר אין מעטין ביום טוב ג ערסה וזולה ובשה פסולה של אשורה ושל יער
 הנדחת פסולה מדטס ראשה נפרצו עליה והינפצת פסולה כמושה ושנשרו מקיעת עליה
 ושל בעל כשורה ד ר ישמעאל אי שלשה חדסים ושתי ערבות לולב אחד ואחרון אחד
 אפילו שנים הסובים ואחד שאינו קטום ר דפון אי אפילו שלשתן קטומים ר עקיב
 אי כשם שלולב אחד ואחרון אחד סדקס אחד וערבה אחת ה אחרון הפול והיבש
 פסול של אשורה ושל עיר הנדחת פסול של ערלה פסול של תרומה טמאה פסול ושל
 טהורה לא יטול ואם נטל בשר ושלד מאי בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין ושל
 מעשר שני בירושלים לא יטול ואם נטל בשר ו עלת חזיות על רובו ניטלה בטמאה
 נקב נטלה נסדה חסר כל שהו פסול עלת חזיות על מעטו נטל עוקצו נקב ולא חסר
 כל שהו בשר אחרון הכושי פסול והירוח ככרסו ר מאיר מכשור וחכב פוסלין ד שיעור
 אחרון קטן ר מאיר אבבאנו ר יהודה אי כביצה והגדול כדי שיאחוז את שניהם בידו את
 דברי ר יהודה ר יוסי דוב אפילו אחד בשתי ידיו ה אין אונגין את הלולב אלא מעט
 דברי ר יהודה ר מאיר אפילו בני שורה אר מאיר מעטה באנשו וזושים שהיו אונגין
 את לולביתן בגלגולות שלוחב אמרו לו משום ר'אבה מיעט היו אונגין אותו מליטה ואיבן
 היו מעטעטן מהודו לוי קחילה וסות את באנא ר' הושיעה נא כדברי בית הלל מת ששאי
 אי אבבאנו ר' הילאחה נא אר עקיבה עופה הייתי מרב ומליא וברבי יהושע טל העם
 מטורפין כל לביתו והן לאנינען אלא באנא ר' הושיעה נא בלב ט מי שבא בדרה לא
 היה בידו לולב משיבנס לביה וטול על שולחנן אם לאנטל בשחרית וטול בין הערבים
 שכל היום בשר לולב מי שהיה עבד או אשה או קטן מקרים אלוהו עונה אחרים
 מה שהו אונגין וקחילו מאורה אם היה גדול מקרא אותו וכן עונת אחריו הללו יה
 יא מקום טמא לפול לפול לפטוט יפשוט לבח אחריו וברך הכל מנהג המדינה
 הלוקח לולב בחבירו בשביעה טתן לו אחרון מעטן שאינו ראוי ליקחו בשביעה
 בראשונה היה לולב מטל במקדש שביעה ובמדינה הם אחד משחרב בית המקדש שהתקן
 רבן יוחנן בן זכאי שהיה לולב נטל במדינה שביעה זכר לפסוק
 ו יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת כל העם מוליכין
 כל אחד ואחד מבין את שלו ונטל מבני שאמרין אין אז
 שלט בלולב של חברו ושאר כל ימות החג ויבש
 יום טוב הראשון של חג שחל להיות
 ביום שבו שהיו יאון ברשות מקבלי
 יהודה אי בשבת מחזירין ביום טוב
 לעעעחטב בלולב פרה גה

מהו ז' חסות כולו אקו
 מהו לביה הכנסת
 בהראשון

היו מפורסם ובהם היו מליקין לא היתה דיער בירושלים שלא היתה מאורה מאור בית
 השואבה ד' החסידים ואנשי מעשה היו מרדיון לפניהם באבוקות ויוזב לפניהם וברי
 בוטפות והלויים בכשרות ובנבליים ובמילתים ובכל מל' שיר בלא מספר על חמש עשרה
 מעלות היורדות מיחדת ישרא לעזרת הנשים כנגד חמש עשרה שיר המעלות שבתלים
 שעליהם הלויים עומדים בשיר ה' עמדו שני כהנים בשער העליון המרד מפרת
 ישרא לעזרת הנשים ושמו חינו עזרת בנים קרא הגבר תקינו והריוע ותקינו הגיעו למילה
 עשרית תקינו והריוע ותקינו הגיעו לעזרת תקינו והריוע ותקינו היו מוקד עין והולכין עד
 שצמיעין לשער היצא למזרח הגיעו לשער היצא למזרח הפכו פניהם למערב והיו מנבטין
 והיו במקום הזה אחוריהם אל היכל י' ופניהם קדמה וחמה משמחיים קדל לשמש והנו ליה
 י' ויהיו עתה י' יהודה י' שותין אותה למר אנו ליה עינינו ו אין פותחין מעשרים ואת
 תקיעה במקדש ולא מסיפין על ארבעים ושמונה בל יוסק היו שם עשרים וחתת תקיעה
 שלש לפתחת שערים השני לתמיד של שחר ותשע לתמיד של בין הערבים ולמספן מס
 מסיפין עד השני ובערב שבת מסיפין עד שש שלש להפסוד את העם נק המלאכה
 ושלוש להבדיל בין קדש לחול ו ירב שבת שבתה החגגיו שם ארבעים ושמונה שלש לפ
 לפתחת שערים שלש לשער העליון שלש לשער התחתון שלש למילוי המים שלש לפתח
 המזבח השני לתמיד של שחר ותשע לתמיד של בין הערבים ותשע למספן שלש להפסוד
 את העם מן המלאכה ושלוש להבדיל בין קדש לחול ה יוס טובה ראשון של חגגיו שם שלשה
 עשר פרים ואילים שנים ושעור אחד נשתיירו שם ארבעה עשר כבשים לשמנה משמרות
 ט כיום הראשון ששה מקריבים שנים שנים והשאר אחד אחד בשלש ארבעה מקריבים
 שנים שנים והשאר אחד אחד שביעי שלשה מקריבים שנים שנים והשאר אחד אחד
 בחמישי שנים מקריבים שנים שנים והשאר אחד בששי אחד אחד מקריב שנים והשאר
 אחד אחד בשביעי כולם שנים בשמיני חורו לפנים ברגלים אמרו מי שהיה מקריב פרים
 היום לא היה מקריב פרים למחר אלא חוזרים חלילה ו בשלשה פרקים בשנה היו כל
 המשמרות שוות באמורי גלים ובחילוק לחם הפנים בעזרת אה' הילה מיעה הילה חמץ
 משמר שזמנו קבוע הוא מקריב תמידים נדרים ונדבות וכלה ווד ציבור מן שווא
 יוס טוב קמור לשבת מן מלפניה בין מלאכה היו כל המשמרות
 ו א חלום אחד להפסיד בנבים משמר שזמנו קבוע
 טסל שנים וכלימות הנספה הנכנס טסל שש
 שבעה ויטעא טסל חמש הנכנסין חול
 בדרים וטבעתה תכועה והלועה
 מסכת ביצה
 ובית הלל י' לא תאכל בית שניה

ויהיו עתה י' יהודה י' שותין אותה למר אנו ליה עינינו ו אין פותחין מעשרים ואת

מצאנו שלמים ועליות וסוכות עליהם זה בית שניא או לאתם אדם חמין ליהוה אלהים
 היו ראויין לשתיה ובית הילל עמירין נדורה ומתחמם כגדה ו שלשה דברים רבן גמליאל
 פתחיר כדברי בית שניא אין טומעין את החמין מים טוב לשבת ואין חוקפין את המעורה ביום
 טוב ואין אופין פיתן גריעות אלא רהיין ארסן גמליאל ממיחם של בית אבא לא היו אופין
 גריעות אלא רקיקין אמרו לו מה מעשה להם לבית אבא שהיו מחמירין על עפעץ ומקילין
 על מלישרה להיות אופין פיתן גריעות ודברי ז אה הוא א שלשה דברים להקל מכבדין בין
 המטות ומחמין את המגפר ביום טוב ועושים צרי מקולם בלילי פסחים וחכמי אוסרין ח
 שלשה דברים ר לער בן עזריה מגיר וחכמי אוסרין פרהו ויעא ברענעה שבין ירמיה ומקדון
 את הבתיה ביום טוב ושוחקין את הכל לפלו בריתים שלהן ו יהודה או אין מקדון את הבתיה
 ביום טוב מצני שהוא עושה חבורה אבל מקרעין וחכמי א אין מקדון אה לא מקרעין
 ט הרחוקים של כלכלים טמאה משם שלטה כלים משם כל קיבול משם כל מקלות ומשם כפרה
 עולה של קטן טמאה מדרם ויטלה בשבת ואינה עוברת אלא על צבי הכלים ו יהודה אומר כל
 הכלים נערים הוא מן העולה מצני שהוא כובשת פרה ב היל ט פרה ג
 אין יצין דגים מן המצרים ואין נותנין לפניהם מזונות אבל יצין חיה ונותנו המצרים
 ונותנין לפניהם מזונות רבן טומעין בן גמליאל אבא לא כל הביצין שוים זה הכלל כל המחוסר
 עידה אסור ושאינו מחוסר עידה מותר ב מצודות חיה ועופות דגים שעשיתן מערב יום
 טוב לא יטול מהן ביום טוב אלא אם כן ידוע שנימנודו מצעוד יום מצושה בן אחד שהביא
 דגים לרבן גמליאל ובי מותרין אלא שאין רעונו לקבל הימנו ג בהמה מסוככת לא וישחוט
 אלא אם כן ידוע שהוא יכול לאכל הימנה כהית עלי מצעוד יום ר יעקבא אבא אביל כהית
 מבית טבייתה טחטה כסדה לא וביאנה כחוט ובייטה אבל ביבאנה כחוט אברים אברים
 ד בכור שנפל לבור ו יהודה אומר ד המונחה וראה אם יש בו מום יעלה וישחוט ואם
 לא לא וישחוט ו טמיעין אב כל שאין מומן ניכר מערב יום טוב אין זה מן המומן ה
 בהמה שמתה לא חייונה ממקומה מעשה ששאלו את ר טרפון עליה ועל החלה ע
 שנעמאת ונכנס לבית המדרש ושאל אמרו לו לא חזים ממקומם ו אין נמנים על
 הבהמה כחזיה ביום טוב אבל נמנים עליה מערב יום טוב ויחלקין בעיות
 ו יהודה אב שוקל אדם בשר כנגד הכלי או כנגד הקופיין ויחלקין בעיות
 לאומים כל עקר ז אין משחוחין את הסכין אבל משחוחין את המגפר
 לטבח מכור לי בדניר בשר אבל שחוט ומחלק בן
 זה אבל לא במידה ר יהודה אב אם חיה
 שהיה ממלא את מוחותיו מערב יום
 בניער עשה כן וחכמי אב את בן
 ון לי ביצים ומאזנים בניינין שכן

פ"ק ד' העביר כד' יין ממשקו למיחוס לא יביאם בכל ובקופה אבל מביא הוא על פני
 לפני המוליד את התבן לא יפסל את הקופה לא יריו אבל מטלה ברו משהילין בעריות התבן
 אבל לא בעצים שבמקדשה ב אין טעלן עעים מן הסוכה אלא מן הסמיה לה מביאין י
 עעים מן השדה מן המכונס ומן הקדשה אפילו מן המעורר או זה הוא קדשה כל שהוא סמוך
 לער דברי ר' יהודה ר' יוסה אכל שנכנסין לו בפירות אפילו במה תחוס טבת ג אין
 מבדילין עעים מן הקדשה ולא מן הקדשה שבטבריה ביום טוב אין מבדילין לא בקדוה ולא
 במצו ולא בעצירה אלא בזמנין בית שהוא מלא פירות וסתום ונפתח טעל ממשקו הפחת
 ר מאיר אכל את פוחת לכתחילה וטעל ד אין פוחתין את הער מפני שהוא עושה כל ואין
 עשין פוחתין ואין חותכין את הפתילה לטעום ר' יהודה אכל חותכה באור לטעי ערות ה
 אין שורפין את החרס ואין חותכין את הער לטעום מלוח אין עורפין תנור וכרס אכל
 מכבשין אין מקיפין שתי חבית לטפות עליהן את הקדירה אין סומכין את הקדירה בפחת
 וכן הדלת אין מעבטין את הפתילה במהל ביום טוב ו ר' איינר אכל טעל אדם קוסס לחיות
 בו שינו ונצב מן החצר ומדליק שכל מה שבחצר מוכן וחכב או נצב מלפניו ומדליק
 ז אין מניחין את האור לא מן העצים ולא מן האבנים ולא מן העפר ולא מן המים ואין
 מלכנין את הרעפים לטלות עליהם וחד ג' אינר עומד אדם על המוקד ערב שבת
 בשביעית ואני ע' כאן אני אוכל למחר וחכב אונ' ע' שירשום ויאמר מיכן ועד כן
 פ"ק ד' הילן פ"ק ה' משחילין פירות דרה ארובה ביום טוב אבל לא בשבת ו
 ויכסין את הפירות בכלים מפני הדלוחן כד' יין וכן כד' שכן ונתעון כלי חתה הדלת בשבת
 ב כל שחיבין עליו משום שבות משם רשות משם מצוה בשבת חייבין עליו ביום טוב
 אילו הן משום שבות לא עליון באילן ולא רחבין על גביהם ולא שסין על פני המים
 ולא מספדין ולא מטפחין ולא מרחדין ואילו הן משום רשות לא דמין ולא מקדשים
 לא חולעין ולא מביעין אלו הן משום מצוה לא מקדשין ולא מעריכין ולא מרחיפין ולא
 מביהין קדוה ומעשרות כל אילו ביום טוב אין יורה למיר בשבת אין בן יום טוב לטעם
 אלא אוכל פשט ב' ג' בהמה והכלים כד' הגבלים העוסר את בהמתו לבנו או לזונה
 הרי אילו כד' ג' דין לאחד מן האחים שבבית הרי אילו כד' ג' ושאין מיוחדין
 עומד כלים מחבירו מערב יום טוב כד' ג' השואל ביום טוב
 מחבירו כד' ג' ואלו לעיסתה הרי אילו כד' ג'
 און כהם ממש ה הנחלת כד' ג' העלים והשולח
 לא נתנו ולא מועלן ו באר טל יחד יין
 קשל עולי בכל כד' ג' הממלא ו מ
 כוא איל לא יביאו לו מפרותיו אם
 אורחים לא יולכו ביום צנות אלא

ההר השני וכן כראש ההר השלישי ובענין היו נשיאן משאונת מהר הגעשוח
לסרובא ומסרובא לרגובינא ועורפניא לחורן ומחורן למה בלתי וצביה בלתי לא
זו אלא מליך ומביא מעלה ומוריד עד שהא ראה כל העלה לפני כמדורת אש
ד חיש גדולה היתה בירושלים ובית יצחק היתה נקראת חיש כל הערים נכנסין ובית
דן בודקין אותם שם וקטנות צולות עושין להם בשביל שיהו דגילין לבוא ה בראשנה
לאהיו חים משום כל היום התקין רבן גמליה תקן שיהו נתיבין אלפים אמה לכל רוח ולא
אילו כלם אלא את חכמה הבאה לילד והבא להייל מעד הדליקה מעד הנעים מעד העור
מעד הנפולת פתח אילו כמנשי היתיר ויש להם אלפים אמה לכל רוח ו כיצד בודקין
את הערים חן שפראשון בודקין אותו ראשון מכניסין את העורל שבתן וואג לו אמור
כיצד ראיתם את הלכנה לפני החמה או לאחר החמה לעפונה או לדרכה כנה היתה צנה
האין היה נטה וכמה היה רחב אם יאלפני החמה לא אכלום ו הו מכניסין את השני
ובודקין אותו נמיטאו שניהם דבריהם מכוננים עדות קויעת יוארם כל העות שואלין
אותן ראשי דברים לא שיהו צריכים לתן אלא שלא יטאו בפרו נפש בשביל שהיה י
דגילין לבוא ה ראש בית דן איך מקודש וכל העם עתו אחר ומקודש מקודש בן שנה
במענו בין שלא עראה בזמן מקדישין אותו ליעור כרבי יצחק אוב אם לא עראה בזמן
אין מקדישין אותו שכבר קודשוהו שמים ט דעת עורות לבנות הזול לרבן גמליה
במלייתו בטבילה ובבית שפתן כראה את התרוסות וואג הכהרזים או כזה מצפה
שבאו שנים ואתה ראשונה שחרית במזרח וערבת במערב ארבן וחוק בנורי יעד
שחר קן וכשכחו ללכת קיבלן רבן גמליה ו ועוד באו תאמר ראיתוהו מיניו וכליה
במבואו לא עראה וקיבלן רבן גמליה אר דוסה בן ארכינס עדי שחר הם היאך מעידן
על האשה שגידה וליחור כריסה בן שינה אלו ר יהושע עראה את את דבר
יא שלה לרבן גמליה גור את עליה שכתבא אילו במקלן ונענינהו בום שחלוס
הכיפורים להיות בזשבות הלו ונימאו ר עקובה מייער דגלו ויש לו ללמד שכל מה ש
שנסה רבן גמליה ש ע אלה מעדי לו אשר תקראו אותם בן בן מקבין שלא
בזמן אילו ו אלו יב באו אילו דוסה בן ארכינס גילו אם באין אש
ובגילוי ירכין את לתן אחר מל בית דן ובית דן עעמד
ל עשה ואחר עב ואביהוא ושכניהם איש מקני ושור
יס אלו ללמד שכל שליטה ושליטה שיעידו בית דן
יהו נטל מעד וניעוהו בידו ותלך לבעה אילו רבן
ד רבן גמליה ונשקן מראשו אלו
למה את דבריה כרית ב החל יב
דברים לא הספיקו לומר מקודש עד

שחשיבה הריוה מעבר ראוחו מתרון בלם ועמדו שנים ועמדו לפניהם ואמרו
 מקודש מקודש ראוחו שלשה והקבית דין יעמדו שנים וישבו כמבריתך אעל החד
 ועמדו לפניהם ואמרו מקודש מקודש שאין החד נאמן על ידי ענינו כל השופרות
 בשורים חוץ משל פרה מפני שהוא קרן אר יום ולא כל השופרות נקראו קרן שנ
 והיה במשור בקרן הוא כל משכנעם את קול השופר שופר של ראש השנה של קול פשוט
 ופיו מעופף והב ושותי היעירות נק הצדק שופר מארץ ומינרות מת צרות שמיעת
 היום בשופר ג ובענינות בשלזכרים כפופים ופיו מעופף כסת ושותי היעירות כו
 באמינע שופר מקצר ומיערות מאריכות שמיעות היום במיערות ד שנה הקבל
 לראש השנה לעדועה ולברכות ר יהודה אב בראש השנה הוקצנו בשל זדים וזדים
 בשל ועלים ה שופר שנסדק ודיבק פסול דיבק שיברו שופרות פסול נקב וסגנו אם
 מעוב את התקיעה פסול ואם לאו כשר ו חסוקע לתור הבור או לתור החד או לתור
 הפיתום אם קול שופר שמיני יצא ואם קול הברה שמיני לא יצא וכן מי שהיה עובר
 אחורי בית הכנסת או שהיה ביתו סמוך לבית הכנסת ושומע קול שופר או קול מתרא
 נעלה אם כיון לבו יצא אם לא לא יצא את על פי שנה שמיני וזה שמיני מה כיון לבו וה
 לא כיון לבו ו היה כאשר ירום משה וזו נגבר ישראל וכאשר ינהו וזו נגבר עמלה וזו
 היו של משה עשוות מלחמה או ידיו שוברות מלחמה אלא כל זמן שהיו מסתכלין
 כלפי למעלה ומשועבדן את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברין ואם לא היו נופלין
 ה כפיצאם וזכרי אל משה עשה לו שרת ושנים וצנ וזו נחש נמיס ומתיה אלא
 כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי למעלה ומכוונים את לבם לאביהם שבשמים היו
 מתגברין ואם לא היו מכוונים ט חרש שוטה וחסן איתו מציא את חרבים ודי חובטן
 זה הכלל שאינו מחויב בדבר איתו מציא את חרבים ודי חובטן פרק גהיל ט
 פרק ד אם טוב של ראש השנה שנה להיות בטובה במקדש היו תוקעין אבל
 לא במזונה משתרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו תוקעין בכל מקום
 שיש בו בית דין אד אלו לא התקין רבן יוחנן בן זכאי אלא יתחברו אמרו לו
 אחד בלבד ואחד בכל מקום שיש בו בית דין ב ועד א
 עיר שהיא רחוקה ושהיא שומעת וקדושה ויכולה לבוא ת
 אלא בבית דין בלבד ג בראשונה היה הלל משל כס
 משתרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי והוא
 למקדש ושהוא עם העכויל אסור ד ב ראשונה היו
 אחת נשמחו העדים מלבוט ונתקן
 המנהג ואם באו עדים נק הענה
 בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי

יום על יבנה של
 שיען
 ואחד
 בך

בית דין גזרין שלש מעניות אחרות על היצבור אוכלין ושותין מצעד יום ואסורין בג'
 במלאכה ובדיחה ובסיכה ובנעילת הספר ובמשמיש המיטה ונעילין את הקרדיתא
 ה עברו אילו לא נענו בית דין גזרין עוד שבע שהן שלש עשרה מעניות על היצבור
 ומה אילו יתרות על הראשונות שבאילו מתריעין ונעילין את החנויות ובשיני מטוס יע
 חסידה ובחמישי מותרין לפני סבד השבת ט עברו אילו ולא נענו ממעסין במשא
 ה צינן בבנין ובנטיעה באירוסין ובנישואין ובשאלת שלום בין אדם לחבירו כבני אדם
 הנזופין ליתום היתומים חוזרין ומתענין עד שיעא נפסן יצא נפסן וידו צלמים סתין
 ה ללה ש לא תיער חטוס הווס פרה א היל ט פרה כ סדר מעניות
 כיצד מציאין את המיבה לדוכה של עיר ונותנין אפר מקלה על גבי המיבה ובראש
 הנשיא ובראש אב בית דין וכל אחד ואחד נוטל ונותן בראשו היות שמהן אי לפעון
 דברי כבושין אחינו לא נאמר באנשי ננוה וירא ידים את שקס ואת מעניות אלא
 וירא ידים את מעשיהם ובקבלה הוא אי וקרעו לבבכם ואל בעדיכם ב עמדו בתפלה
 מורדיו לפני המיבה וקו ורגל ויש לו בנים וביתו ריקס כדי שיהא לבו שלם בתפלה
 ואל לפניהם עטרים וארבע ברכות שמנה עשוה בכל יום וצוסיף עליהם עוד שש
 ואילו הווס וטות ושופתת דה י בערמה לי אשא עיני אל ההרים ממעמקים קראתם
 לי תפלה לעמי כי יעסוק ב ר יהודה אולי היה עירד לומר זכרונות ושופרות אלא
 אב בחתיכם רוב כי יהיה בארץ ונ אטר היה דבר יי אל ירמיהו על דברי הכפרות
 ואיכות פותיקן ד על הראשונה הוא אי מי שעתה לאברהם כהר המוריה הווי
 וענה אתכם וישמע בקול יעקבכם היום הזה בגואל ישראל ה על השנייה הוא אי
 מי שעתה לאמותינו עלים סוף הוא יענה אתכם וישמע בקול יעקבכם היום הזה ב
 זכר הנשכחות ו על השלישית הוא אי מי שעתה ליהושיע בבלל הוא יענה אתכם
 וישמע בקול יעקבכם היום הזה ב שומע תרועה ו על הרביעית הוא אי מי שעתה לע
 לנשיא אל בני צבה הוא יענה אתכם וישמע בקול יעקבכם היום הזה ב שומע יעקב
 ה על החמישית הוא אי מי שעתה ליהו כהר הכרמל ה ויענה אתכם וישמע בקול
 יעקבכם היום הזה ב שומע תפילה ט על הששית הוא אי
 הוא יענה אתכם וישמע בקול יעקבכם היום הזה ב העונ
 הוא אי מי שעתה ליהו ושלמה בנ מרושל הוא יענה
 היום הזה ברוך המרוס על הארץ י א מעשה ביציר
 שיעבר אחד לפני המיבה ונמר את כל הברכה וענו אפי
 שעתה לאברהם כהר המוריה הוא י א אתכם וי
 בנ אהרן הריעו מי שעתה לאבותינו י א ב
 היום הזה וכשפא דבר אצל חכמים אפי

נה ליונה במעי הדסה
 השביעית
 קתבם
 הרדיון
 מ

ובשבויעת כיעי א קונס סוכה פני עושה לולב שני טעם הפילין שני טעם בדרך אסור
 ובשבויעת מוצר שאנו מביעין לעובר על המצוות ג יסוד סתם עד ומוזעבועה מה
 שבועה כיעד אהי נזיר אם אוכל הרי אני נזיר אם אוכל הרי אני נזיר אם אוכל
 ואכל הניב על כל אהתואחת שבועה שלא אוכל שבועה שלא אוכל
 ואכל אינו חייב אלא אחת ד שום פרוץ להחמיר ופירושן החול כיעד אהי עליו כיעד
 עליו חובין נסו אם של שנים עד אסור אם של שבועה אה מוצר אם פתק אסור פרו
 על פתק אם פתק של שנים עד אסור אם של שבועה מוצר אם פתק אסור הרי על
 כמיוצער אם כמיוצער בהמה עד אסור אם של דגן מוצר אם פתק אסור הרי על סדון
 אם כתרומת הלשכה עד אסור אם של גזון מוצר אם פתק אסור דבריר נאיר וחמ
 או פתק מוצר ביהודה אסרה ובבל מותרת שאין אנוש הגליל מכירן את תרומת
 הלשכה פתק מרמין ביהודה מותרין ובבל אסורין שאין אנוש הגליל מכירן את
 חרמי הכהנים ה עד פתק ואי אסרה אלא אסרה של שנים עד בדרך ואי אסרה
 אלא בדרך מלכס הרי עניני קרבן ואי אסרה אלא אסרה של שבועה ליהודי מדרב
 קונס אשתי נהנת לו ואי אסרה אלא נאשתי הראשון שער שמי ועל כול אין נ
 נשאלין להן ואם נשאל עונשין אונס ונהמירין עליהן לטאיר וחכמים אוב
 פוטרין להן פתח מיקוס אחר ומלגדן אונס כדי שלא יפאקו בראש נזירים
פרק בהילה פרק ג ארבעה פרוץ התירוחב נדה זירוזן נזיר פוני
 נזיר שנת עד אנסין נזיר זירוזן היה עובר חפץ ואי קונס שני פתח לה מן הסלע
 והלא אוב קונס שני מוסת לה על השקל ושנתו ריבון בשלשה דינרין ר ליער בו יעבד א
 את הרוצה להדיר את חברו שיאכל איגלו יאמר כל נזיר שני עמיד לזר הרי האנס
 וכלי פויה זכור בשעת הפר ב נזיר חווי א אם לא ראית בידו הווי עולי מערים
 אם לא ראית נחש כקורה ביהודי עד שנת א אם אכלתי ואם שתיתי ועבר
 שאכל ושתי שני אוכל ושתי שותה ושכח וכל ושתי קונס אשתי נהנת לו שנת
 את מיסו ושתיבת את בני ועד ע חיבתו ועד ע שלא נטה ראה אונס אוכלין תאמנכו
 לה הריק עליכו קרבן ועמינאו אביו ואחיו והי ענית אתו בית שמיא אנהו מוצרין
 ונה שניעמין אסורין בית הלל אוב אילו ואילו מוצרין ג אלוהו נזיר אנסין הארדו
 חברו שיאכל איגלו וחלה הוא או שחלה בנו או שיעבדו נזיר אילו נזיר אנסין
 ד נזירין להרצן ולהרמין ולמכסן שהיא מרובה את על פי שאינה מרובה שוהן של
 בית המידה את על פי שאינן שלוח בית שמיא אוב בכל נזירין חוץ משבועה בית הלל
 אוב את שבועה בית שמיא אוב לא יפתח לו בעד בית הלל אוב את שבועה לו בעד
 בית שמיא אוב בנה שהיא מדרו בית הלל אוב את שבועה שאין מדרו ה כיעד אהי
 ה אסור קונס אשתי נהנת לו ואי קונס אשתי ובעי נהנת לו בית שמיא אוב אשתי
 כותרת ובני אסורין בית הלל אוב אילו ואילו מוצרין ו פרי נטיעות האילו קרבן

דבר של עולה בכל מען חר הבית והעדות והבאר שבאמצע הדרך או והוא
דבר שבאותה העיר כעון חרמיה והמרחץ ובית הכנסת והתעבה והספרין
והכותב את הלוח לנשיא ו ר יודה איב נעם בין כותב לנשיא לכותב להדיוט
שהכותב לנשיא אינו עריך לכותב והכותב להדיוט עריך לכותב והכותב
אחד והוא אחד זה עריכין לכותב לא דיברו בנשיא אלא בהמה ר יודה אפר
אין אנשי הגליל עריכין לכותב שכבר סבבו אבותיהן על ידיהן ז המחד
הניה מחצירו ואין לו מה יאכל נותן לאחר משום מתנה והלא מותר ביד
מעשה בבית חורן באחד שהיה אביו מחדר ממנו והיה משיא את בנו א
לחבירו בדי החצר וסעודה עתהוין לו מעשה אין בפניו שיבוא אמה ויאכל
עצמו כעודה אלו אם טלו הן הדי הן מקדשין לעומים אלו והלא נהיה
לו את טלו אלא שתקדשם לעומים אלו והלא נהיה לו את טלו אלא
שתהי אמה ואביר אוכלין ושומרין ומסרין זה לזה והדי עון הדי מאסו
אמרו חכמי כל מעשה שאינה שאם הקדישה תהא מקדשת אינה מעשה
פרה הגליל פרה ה הנודר מן המבוסל מותר ביציל וצ
ובמבוסל אה הונם המבוסל שני טועים אסור במעשה קדישה רך ונמור
בעוב מותר בביעה טרי מיסן ובדלעות הרמוצה ב הנודר ממעשה קדישה
אינו אסור אלא ממעשה רחמנא אה הונם יורד להדירה שני טועים אסור
מכל המבוסלין בדירה ג מן הכבש אינו אסור אלא מן הכבש שלוח
כבוש שני טועים אסור בכל הכבשין ד מן השליק אינו אסור אלא מן
השליק שלוח דברי ר יודה שלוח שני טועים אסור בכל השלוחין
ה מן היציל אינו אסור אלא מן היציל שלבשר דברי ר יודה עליו שני
טועים אסור בכל היצילין ו מן הגלילה אינו אסור אלא מן הגלילה של
דג גלילה שני טועים אסור מן הגלילות ז דג דגים שני טועים אסור
מן מן צולים מן קטנים מן מלוחין מן תבלין מן חיין מן מבוסלין
ומותר בטורית טרופה וביעור ובמור חם הנודר מן היצנה אסור בטורית
טרופה ומותר ביעור ובמור חם הנודר מן הטורית הטרופה מותר ביעור
ובמור חם ה הנודר מן החלב מותר בקס ר ווסה אסור מן הקס מותר
בחלב אבא שאאל יוב הנודר מן הגבינה אסור בה מן מלוחה מן
הבילה ט הנודר מן הבשר מותר ברוטב ובקופה ר יודה אסור אלו
יודה מעשה ואסר עליו ר טרפן ביצין שנתבשל לחבוב אפרו לו וכו
הדבר אמתו בגין שאהבשור זה עליו שהנודר מן הדבר ונתערב באחר
אם יש בו כשתן טועים הרי זה אסור ו הנודר מן חיין מותר במבוסל

שש בו טועים יין אי קונס חן זה שני טועים ועמ' לתוך התבטול אם יש בו בעתן טועים הרי
זה אסור ו'א הנודר מן העבים מותר ביין מן החימים מותר בשמן אי קונס ויחסי
אוננים אילו שני טועים אסור בהן ובייטא מתן י'ב הנודר מן החמרים מותר בדבש
של המרים מן הסתחנות מותר בחומץ סתחנות ר' יודה בן במירה אובל ששכח תולתו
קדוה עליו ועד מנעו אסור אה בייטא מנעו וחב' מתירן י'ג הנודר מן היין מותר
ביין תפוחים מן השמן מותר בשמן שמשפין מן הדבש מותר בדבש המרים מן החומץ
מותר בחומץ סתחנות מן הכרישין מותר בקפלוסות מן הירק מותר בקרקות השדה
שהוא שם לוי י'ד מן הכרוב אסור באספרגים מן האספרגים מותר בכרוב מן הקריסין
אסור בניקפה ר' יוסה מתיר מן המקפה מותר בקריסין י'ה מן המקפה אסור בשום ר'
יוסה מתיר מן השום מותר בניקפה י'ו מן העודשין אסור באשוישין ר' יוסה מתיר
מן האשוישין מותר בעשיון י'ז חשה חשין שני טועים אסור בהן מן קמח מן הפג'
גרים גריסין שני טועים אסור בהן מן חמין מן גבשליק ר' יודה יוב' אקונס גרים וחטה
שני טועים מותר לכוס חמין פ'רק ו' הל' יז פ'רק ז' הנודר מן הירק
מותר בדלועין ר' עקיבה אוסר אמרו לו לה עקיבה והלא אומר אדון לשלוחו קח לעמית
והוא יוב' לא מיטאתי אלא דלועין אלהן מן הדבר או שמיא אוב' הוא לא מיטאתי אלא
הטעם אלא שהדלועין בכלל הירק אסור בפול מיטרי הלח ומותר בדבש ב' הנודר
מן הדגן אסור בפול מיטרי יבש דברי ר' מאיר וחכ' יוב' אמת אסור אלא מחמשותף
המיצין ר' מאיר יוב' הנודר מן התבואה אמת אסור אלא מחמשת המינין אבל הנודר מן
הדגן אסור בכל מותר בפירות האילן וצריך י' הנודר מן הכסות מותר בשק מריצה
ובחמילה אי קונס עמר עולה על מותר לכסות בגין היציר פשתן עולה על מותר
לכסות באמיני הפשתן ר' יודה אוב' כל לפי הער שש והזיע והיה ריחו קשה אי קונס
עמר ופשתן עולין על מותר לכסות ואסור להפסול אחריו י' הנודר מן הבית מותר
בעליה דברי ר' מאיר וחכ' יוב' עליה בכלל הבית הנודר מן העליה מותר בבית ה'
הנודר מן העטה מותר בדרגש דברי ר' מאיר וחכ' אי דרגש בכלל העטה הנודר
מן הדרגש מותר בעטה ו' הנודר מן העיר מותר להיבנס לחנוניה ואסור להיבנס
לעיבדה אבל הנודר מן הבית אסור מן האצת הפנים ז' קונס פירות האילן על קונס
חן לפי קונס חן על פי אסור בחילופיהן ובצדוליהן שם אוב' וטעי טועים מותר בחילופ'
ובצדוליהן בדים שורש כלה אבל בדר שאין שורש כלה גדולה גדולין אסורין
ח' האוב' לאשבו קונס מעשה ידיו על קונס חן לפי קונס חן על פי אסור מצדלופיהן
ובצדוליהן שני אוב' וטעי טועים מותר בחילופיהן ובצדוליהן בדר שורש כלה אבל
בדר שאין שורש כלה גדולה גדולין אסורין ט' שאה עשה ואני אוב' על הפסח
שאה עשה ואני מתבסח עד הפסח עשה לפי הפסח מותר לאכל ולהתבסח עד
הפסח י' שאה עשה עד הפסח ואני אוב' שאה עשה עד הפסח ואני מתבסח

עשתה לפע הפסח אסור לאכול ולהתבטח לאחר הפסח יא שאת עתה לי עד הפסח
אסור לכת את לבית אביר עד החג הילכה לפע הפסח אסורה בהנייתו עד הפסח ולאחר
הפסח בכל יחול דברו יב שאת עתה לי עד החג אם הולכת את לבית אביר עד הפסח
הילכה לפע הפסח אסורה בהנייתו עד החג מותר לילך אחר הפסח פרק זה הילכה
פרק ה קונם יין שני טועם היום אינו אסור אלא עד שתחשוך שבת זו
אסור כל השבת ושבת שיעברה חודש זה אסור בכל החודש וראש חודש של שנה זו
אסור בכל שנה וראש השנה לעתיד לבוא שבו ינה אסור בכל הטובות ושבו ינה שיעברה
כאם א יום אחד שבת אחת חודש אחד שנה אחת שבוע אחד אסור מיום ליום
א עד הפסח אסור עד שיעברו שיהי אסור עד לפע הפסח ר נאמר אם עד שיעברו
יוסא אב עד שיעברו ד עד הקציר עד הנסיה אינו אסור אלא עד שתגיע זה הכלל
כל שחמץ קבוצו וא עד שיעברו אסור עד שיעברו שיהא אסור עד שיעברו וכל שאין
זעט קבוצו בן שא עד שיהי כן שא עד שיעברו אינו אסור אלא עד שיעברו ה עד
הקציר עד שיהא הקציר עד שיתחילו העם להכניס בכלילות עד שיעברו הקציר עד שיכבדו
הקצירות עד הקציר עד שיתחילו העם להקציר קציר חטים אבל לא קציר שעורים
הכל לפי מקום מדרו ואם היה בהר סדר ואם היה במדבר כדקנה ו עד הנשמים עד
שהו הנשמים עד שתדר רביעה שניה רבן שניעון בן גלייא אב עד שיעברו ומעבר
של רביעה עד שיפסקו הנשמים עד שיעברו נסן כולו דברי ר נאמר ר יהודה אב עד
שיעברו הפסח ו קונם יין שני טועם לענה מעברה השנה אסור מה וצעבורה
עד ראש חודש אדר עד ראש חודש אדר הראשון עד סוף אדר עד סוף אדר
הראשון ה ר יהודה אב א קונם יין שני טועם עד שיהי הפסח אינו אסור אלא
עד ליל פסח שלא נתכונן זה אלא עד שעה שדור בני אדם לשנות יין ט א
קונם בער שני טועם עד שיהי עום אינו אסור אלא עד ליל עום שלא נתכונן
זה אלא עד שעה שדור בני אדם לאכל בער י ר יוסי בנ אב קונם שום שאני
טועם עד שיקרא שבת אינו אסור אלא עד ליל שבת שלא נתכונן זה אלא עד שעה
שדור בני אדם לאכל שום י א האב למכור קונם שני נעה לך אם אין את בנ
ועל לבנך כור אחד של חטין ושני חביות של יין הרי זה יכול להפר את נדרו שלא
על פי חכם ואמר לו כלום אמרתי אלא מפני כבודי זה הוא כבודי וכן האב לחבירו
שאת נעה לי אם את באונותי לבני כור אחד של חטין ושני חביות ר נאמר אב
אסור עד שימך וחכב אב את זה יכול להפר את נדרו שלא על פי חכם ואמר לו הרי
אני כאילו נתקבלתי יב היו מסרבים בו לשאת את בת אחותו ואי קונם שהיא נעה
ל לעולם וכן הגעיר שאת אשתו ואי קונם אשתי נעה לי לעולם הרי אילו נותרת
מלידתו לי שלא נתכונן זה אלא לעם אישות יג היה מסרב בחבירו שואכל אינלו
א קונם לבינו שני טועם טיפת יטין שני טועם לך מומר לבנים לבינו ולשמות מינו

ענין שלא נכתבה אלא לשם אבילה וסתירה
 ר' יעקב אב פותחין לאדם בכבוד אביו ואמו וחכב אוסרין אדר עדותיה שפותחין
 לו בכבוד אביו ואמו ופתחו לו בכבוד המיקום אם כן אין עדין נזקים חכביל אע"פ בדבר
 שביט לכו אביו ואמו שפותחין לו בכבוד אביו ואמו ב ועוד אדר יעקב פותחין בעל
 וחכב אוסרין ביעד אדר קונס שני ענה לאיש כל ונעשה סופר או עתה נשיא את בע
 א אילו היתה יודע שהוא נעשה סופר או עתה נשיא את בעהקדוש לא היתה נזיר
 קונס לבית זה שני נכנס ונעשה בית הכנסת א אילו היתה יודע שהוא נעשה בית הכנסת
 לא היתה נזיר ר' יעקב נזיר וחכב אוסרין ג ר' מאיר אב ויש דברים שהן כעלד ו
 ואין כעלד וחכב נזירין לו כיעד אדר קונס שני נשיא את כלנית שאביה רב אמרו לו מה
 או שנישאת בשוכה קונס לבית הזה שני נכנס שהכלב רע בנזכו או שהחיש בנזכו
 אמרו לו מה הכלב או שנהרג הנחש הרי הן כעלד ואין כעלד וחכב נזירין לו ד ועוד
 אדר נזיר פותחין לו כן הכתוב שבמדרה ואם לו אילו היתה יודע שאמה עובר על לא
 תקום ועל לא תטור ועל לא תשמא את אחיך בלבב ואתבת ליעך כבוד וחי אחיך ענין
 שניא יעני ואין את יכול לפרנסו א אילו היתה יודע שהוא כן לא היתה נזיר הרי זה
 נזיר ה פותחין לאדם בנזכות אשמו נעשה באחד שנים מאשמו הנייה והיתה
 כנזכרה ארבע מאות זוז ובתת לפני ר עקיבה וחייבו להם לה כנזכרה א אדר שלמות
 מאות דער העה אבאונעל אחי ארבע מאות ונני ארבע מאות לא דיייה שבטול
 היא מאתים ואני מאתים א לר עקיבה אפילו את מוכר טער ראשון אהנות לה
 כנזכרה וא אילו היתה יודע שהוא כן לא היתה נזיר והגירור עקיבה ו פותחין
 בימים טובים וכשבתות בראשונה היו אב אותן הימים מוצרין ושאר כל הימים
 מסורין עד שבאר עקובה ולעוד שהנזיר שהוצר מקללו הנזיר כולו ז כיעד אדר
 קונס שני סדה לכאלס הער אחד מהן הנזיר כולן שני ענה לה לה ולה הוצר
 הראשון הנזיר כולן הנזיר האחרון האחרון מוצר וכולן מסורין שני ענה לה לה
 לה קרבן ולה קרבן עריבין פתחיל אחד ואחד ה קונס חן שני טועס שהיודע
 למענים אמרו לו והלא נזישון ופה למענים הנזיר בניזשון לא בניזשון בלבד הוצר
 אלא ככל חיון קונס כעל שני טועס שהביעל רע ללב אמרו לו ועל א הכופר ופה
 הוצר ככופרי ולא ככופרי בלבד הוצר אלא ככל הביעלים מעשה היה והגירור ה
 נזיר ככל הביעלים ט פותחין לאדם בכבוד ענינו ובכבוד בניו ואמרין לו אילו
 היתה יודע של נזיר והו אומרין עליו כן הוא ונסתו של כל נזיר את נשיא ועל נזירה
 והו אב בעת צרושה הן מה ראת אומרין של אילו להנזיר ש א אילו היתה יודע שהיא
 כן לא היתה נזיר הרי זה נזיר ו קונס שני נשיא כלנית כנזרה והרי היא נזיר
 שחורה והרי היא לבנה קצרה ופרי היא ארוכה לא נכפץ שהיא סאורה ונעשיר
 טאזה שחורה ונעשית לבנה הערה ונעשית ארוכה אלא שהנזיר טענות מעשה באחד

(Faint handwritten text visible on the right edge of the page, likely bleed-through from the reverse side.)

שער גבת אחותו הנביה והכניסוה לבינת ר' ישמעאל ויפנה גילו וישמעאל פניו מה
נדרים גילו לאו והחזירו באותו שעה בבה ר' ישמעאל ואבנות ישראל נאות הן ולא
שהעניות נינוה לכן יא ובטמת ר' ישמעאל היו בנות ישראל נישאות קדוה ואומות
בנות ישראל על ר' ישמעאל בבינה וכן הוא יוב בנות ישראל על שאלו בבינה
פרק ט הלל יא פירק י
נערה מארסה אביה ובעלה נפירים
נדרים הפר נדרים האב ולא הפר הבעל הפר הבעל ולא הפר האב אינו מופר און
עוד לופר שיקיים אחד מהן ב בית האב לא נהרסו רשות הבעל בית הבעל
נדרותה רשות האב בזה יפה כזה האב ממה הבעל דבר אחר יפה כזה הבעל
מזה האב שהבעל מפר כבד והאב אינו מפר כבד ג נדרה והיא ארוסה
נדרה מה ביום נקארסה בו ביום אפילו למאה אביה ובעלה האחרון נפירים
נדרים זה הכלל כל שלא יצאת לרשות ענינה שעה אחת אביה ובעלה האחרון
נפירים נדרים ד נדרה מלידי חכב עד שלא היתה בתו וישא אפילו אפר
כל נדרים שנדרת בתו ביה הרי הן נפירים וכן הבעל עד שלא תכנס לרשותו און
לה כל נדרים שנדרת עד שלא תכנס לרשותו הרי הן מופרים ששיתכנס לרשותו
אינו יכול להפר ה בוצת ששהת שנים עשר חודש ואלימה שלשים יום יא
אעור יוב הואיל ובעלה חייב במזונותיה יפר וחכב יוב אין הבעל מפר עד
שתיכנס לרשותו ו שומרת יבם בין יבם אחד בין שני יבמים ד אעור אומפר
ו ישען יוב לאחד ולא לשנים ו ערובה יוב לא לאחד ולא לשנים גר אעור
מה אם אשה שקנה הוא לעצמו הרי הוא מפר נדרים אשה שקנה לו שמים
אינו דין שופר נדרים גילו ו ערובה לא אם אמרת באשה שקנה הוא לעצמו ו
שאין לאחרים כה רשות תאמר באשה שקנה לו שמים שיש לאחרים בה רשות
לו וישען ערובה דבריה כשת יבמין מה אב משויב עליכם אחד גילו אין הבעל
נדרה לאושה כשם שהארוסה נדרה לאושה ו האב לאושה כל נדרים
שנדרו מיכן ועד שאבוא ממקום כל הרי הן קיימין לא גבלוס הריהן מופרין
ו אעור יוב מופר וחכב יוב אינו מופר גר אעור אם הפר נדרים שבאו לכלל
איפור לא יפר נדרים שלא באו לכלל איפור אמרו לו אושה יקיימין ואי שדר
יפירו את שבא לכלל הקם בא לכלל הפר לא בא לכלל הפר
ה הפר נדרים כל היום ויש נדר להקל ולהחמיר כיעד נדרה בלילה שבת וביום הן
השבת עד שתחשו נדרה עם חשיכה מפר עד שלא תחשו שאם לא הפר וחשיכה
אינו יכול להפר פירק י הלל ח פירק יא אילו נדרים שהוא מפר
נדרים שיש בהן ענין נפש אם ארוחין אם לא ארוחין אם אקדשט אם לא אקדשט
גר יוקה און אילו נדר ענין נפש ב אילו הן דברי ענין נפש אמרה קונס פירות
העולם על הרי זה יפר פירות המדינה ו על יבוא לה ממדינה אחרת פירות החנוני

בפני נכתב ובפני נכתב רבן גמליה א"כ את המביא מן הדרום וכן התעורר אינור אמר
אפילו נכתב לזרים ללוד וחכב א"כ אינו עיריך שיאמר בפני נכתב ובפני נכתבם ולא
המביא ממדינתהים והמוליך והמביא ממדינה למדינה ובמדינתהים עיריך שיאמר
בפני נכתב ובפני נכתבם רבן שמיעון בן גמליה א"כ אפילו מהגמולא להגמולא ב' ר'
יהודה א"כ מדינתה למדינתה ורקס כמזרח למשקליו לדרום ואשקליו כדרום מעטו לפעם
ועכו כעפון ר' מאיר א"כ עכו כארץ ישראל לנשים ג' המביא ג' בארץ ישראל אינו עיריך
שיאמר בפני נכתב ובפני נכתבם א"כ יש עליו עיריך מתקנים בחותמיו המביא ג'ט
ממדינתהים אינו יכול שיאמר בפני נכתב ובפני נכתבם א"כ יש עליו עדים מתקנים
בחותמיו אחד ג'טו נשים ואחד שמרורי עבדים שחם במוליך והמביא לו אחת מן ה'
הדרים ששוו ג'טו נשים לשמרורי עבדים ד' כל ג'ט שיש עליו עד כותו פסול חוץ
מג'טו נשים ושמרורי עבדים מעשה שהביאן לפני רבן גמליה לכפר עתה ג'ט אשה וזה
עירי עירי כותים והכשיר כל האשטרות העולם בערכות של ג'ט א"כ על פי שחוקתה
ג'ט כשירים חוץ מג'טו נשים ושמרורי עבדים ר' שמיעון א"כ כולם כשרין לא חוזקו
אלא בזמן שנעשו להדיוט ה' הוא ג'ט זה לאשתו ושטר שחרור זה לעבדו אכרעה
להחזיר בשניהם יחזיר דבר ר' מאיר וחכב א"כ ג'טו נשים אבל לא בשמרורי עבדים
לפי שזכין לאדם שלא בפניו ואין חבון לו אלא בפניו שאסור יעה שלא לזון את עבדו
רשאי ושלם לזון את אשתו אינור שא"כ א"כ לזון והרי הוא פוסל את עבדו מן המדומה
כשם שהאפוסל את אשתו אמר לו ר' רבן שהא קטנו הוא ג'ט זה לאשתו שטר
שחרור זה לעבדו ומת לא יתנו לאחר המיתה תנו מעה לאיש פ' תתנו יתנו לאחר המיתה
פ' ר' אהילה פ' ר' ב' המביא ג'ט ממדינתהים א"כ בפני נכתב אבל לא
בפני נכתבם נכתבם בפני אבל לא בפני נכתב כ"ל בפני נכתבם הינו בפני
נכתב הינו בפני נכתבם כ"ל פסול אחד א"כ בפני נכתב ואחד א"כ בפני נכתבם פסול ע'
שעם א"כ בפנינו נכתב ואחד א"כ בפני נכתבם פסול ור' יהודה מכשור אחד א"כ בפני
נכתב ושנים א"כ בפנינו נכתבם כשור ב' נכתב ביום ונתחם ביום כ"ל ונתחם ביום
כשור ביום ונתחם כ"ל פסול ר' שמיעון מכשור שהיה ר' שמיעון א"כ כל הגטים שנכתבו
ביום ונתחם כ"ל פסול חוץ מג'טו נשים ג' כל כותבין בדין בסידרא בקזומס
ובקזומס ובכל דבר שהוא רשע אין כותבין לא במשקים ולא בג'ט פירות ולא בכל
דבר שאינו מתקנים על הכל כותבין על העלה של זית על הקרן של פרה ונותנין לה את
הפרה על הג' של עבד ונותנין לה את העבד ר' יוסה הגלילי א"כ אין כותבין לא על דבר
שיש בו רוח חיים את לא על האכלים ד' אין כותבין במחוצר לזרקע כתבו במחוצר
ותלתו וחתמו ונתנו לה כשור ר' יהודה פוסל עד שתהא כתיבתו וחיתומתו בעלש ר'
יהודה בן כהנא א"כ אין כותבין לא על הנזיר המצוח ולא על החופקרא מפני שהוא

לוי

יכול להיות ויחכם מכשיריו ה' הכל כשריו לכתוב את הגש אפילו חרש טוטה וקטן
 האשה כותבת את גשה והאיש כותב את שבריו שאין דיוס הזוג אלא בחותמו הכל
 כשרים להביא את הגש חוץ מחרש שורה וקטן טובא ונכרי קבל הקטן והגדיל חרש
 ונתפחה סוכיא ונתפחה שוטה ונתפחה נכרי ונתפחה פסול אבל פיקח ונתפחה וחרש
 ונתפחה פיקחו ונתפחה וחרש ונתפחה שפי ונתפחה וחרש ונתפחה כשר זה הכלל כל
 שמתילתו וסופו בדעת כשר ואת הנשים שאינן טאמינות לומר מתבטלה טאמינות
 להביא את גשה חמותה ונת חמותה ונרתה ונתפחה ונת בעלה מה בין גש למיתה אלא
 שהכתב מוכיח האשה ענינה מביאה את גשה וכלכר שהיא ירשה לומר כפני נכתב
 ובכני נחתם פרוך בחלו פרוך ג' כל גש שנכתב שלא לקום אשה פסול
 מי שהיה עובר בשוק ושפיע קול הסופרים מקדים איש כל מערש את פלית ממקום
 כל ואמר זה שמי וזה שם אשתי פסול מערש בו יותר מיכן כתב מערש את אשתו
 ונלמד מביא בו עיר אלו שמי כשרה ושם אשתי כשרה אשתי פסול מערש בו יותר
 מיכן יש לו שתי נשים ושמונתן שנים כתב מערש את הנדולה לא מערש בו את הקטט ד
 גר מיכן א' לומר כתב לאו ש' אשתי מערש פסול מערש ב' הכתב טופס צמים
 עירך שיפח מקום האיש ומקום האשה ומקום הזמן שטר מלחה עירך שיפח מקום האשה
 הנדולה ומקום הלוח ומקום המעות ומקום הזמן שטר נקח עירך שיפח מקום הלקוח
 ומקום המוכר ומקום המעות ומקום השדה ומקום הזמן לפני המקנה ר' יהודה פוסק
 בבבלס ר' יוחנן מכשור בבבלס חוץ מגיטי נשים ענוסכת לה לשמה ג' המביא גש ואמר
 מלני אם מינאו על אחר כשר ואם לאו פסול מינאו בחפיסה או בגלס קולא אם המיו
 כשר המביא גש והניחו וקן או חולה נהגו לה בחוקת שהאקנים בת ישראל עושאת
 לסחן והלך בעלה לנדית הם אוכלת בתרומה בחוקת שהאקנים השולח והואטו
 מעדינת הם מקריבים אותה בחוקת שהאקנים ד' שלשה דברים אבר יעור ב' א
 פרטאוקיניו דבריו על עיר שהקיפנה קרובם ועל הספינה המטרפת בהם ועל הדינא
 לדון שהן בחוקת קיימין אבל עיר שכבשה כדקום וספינה שאברה בים והיוצא ליהוד
 נותנים עליהם חומרי חיים וחומרי מיתים בת ישראל לכתן ובת כהן לשראל לא תאכל
 בתרומה ה המביא גש בארץ ישראל ותלה הרי זה משלחו ביד אחר ואם אכל טולו
 ממנה חפץ כל לא ושלחנו ביד אחר שאין דעתו שהיא פקדונו ביד אחר ו המביא
 גש מגדושת חיים ותלה עושה בית דין שלח ואשלחו ואמלכניהם כפני נכתב ובכני
 נחתם ואין שליח האחרון עירך שיאמר כפני נכתב ובכני נחתם אלא אומר שלח
 בית דין אפי' ד' העלה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני להיות נפריש עליהן מחילון
 ונפריש עליהן בחוקת שהן היימין ואינו חושש שלא מת כהן או לוי או שגא המעיר
 העני מתי עירך לטול רשות מן החרשין ואם הלוח כפני בית דין אינו עירך לטול ר
 רשות ה העניח פירות להיות מפרש תרומה ומעשרות מעות להיות מפרש עליהן

מפני שיש גפרוש עליהן בחזקת שהן קיימין אם אפרו פרו זה הושיע מעת לעת וכו'
ר' יוחנן ר' יוחנן אב בשלשה פרוקים בודין אתהוין בקדים על מינאי התגובה וכו'
סמך ובשעת בניסת מים לבוסר פרו' ג' היל' ח' פרו' ד' השולח גט
לאשתו והגיע בפולח או ששולח אחריו פולח וכו' ג' שנתתי לך בשל הוא אחריו והבט
קדים אצל אשתו או ששולח אצלה פולח או לה ג' ששולחתי לך בשל הוא אחריו וכו'
בטל אם משהגיע ג' לידה איתו יכול לבטלה ב' בראשונה תהו עושה בית דין בניקום
וגבולין התקין רבן גמלי' הדין שלא יהו עושים כן מפני תיקון העולם בראשונה תהו
משנה שמו ושמה שם עירו ושם עירה התקין רבן גמלי' הדין שיהא כהאב איש פלני
וכל שם שיש לו אשה פלנית וכל שם שיש לה מפני תיקון העולם ג' אין אלינה נפרעת
מכאן ותו' מים אלא בשבועה נקבעו מלה שבוע התקין רבן שמעון בן גמליאל שתהא
נדרת ליתומים כל שדרו ונזהר כהנזכרה העדים חותמין על הגט מפני תיקון העולם
והל' התקין הפרובול מפני תיקון העולם ד' עבד שנשפח ופר' אהו לשם עבד ושתעב
לשם בן חורי לא ושתעבד רבן שמעון בן גמלי' אכזבין כד' וכו' כד' ושתעבד עבד שישא
רבו אפותיקי לאחרים ושיחררו בשורת הדין אין העבד חייב כיום אלא מפני תיקון העולם
כופין את רבו ועושה איתו בן חורי וכותב שטר על דמיו רבן שמעון בן גמלי' אב' אית
כותב אלא משחרר ה' מי שדעו עבד ודמיו בן חורי עבד את רבו וס' אחד ואת עניו
יום אחד דברי בית הלל בית שמאי יום תיקנתם את רבו ואת עניו לא תיקנתם לישא
שפחה איתו יכול בתחורו איתו יכול ובטל ודלא לא עברא העולם אלא לפרוה דרבה ש'
לא תהו בראה לשבת יערה אלא מפני תיקון העולם כופין את רבו ועושים איתו בן חורי
וכותב שטר על מי דמיו חורו בית הלל להורג כדברי בית שמאי ו' המוכר את עבדו
למים או לחיצה לארץ יעא בן חורי אק' פודין את השבועים יתר על דמיהם מפני תיקון
העולם ואין מברייחין את השבועים מפני תיקון העולם רבן שמעון בן גמלי' אב' מפני
תקנת השבועים אין לתקון ספרים והתלויים ומחזות מן המים יתר על דמיהם מפני תיקון
העולם ו' המוציא את אשתו משם שס' רע לא יחזור משם נדר' וחור' ר' יוחנן אב' אמל
נדר שדעו בו הדבים לא יחזור וטלמ' ידעו בו רבים וחור' ר' מאיר אב' נדר שחא
ערה פזירת חסב לא יחזור ושאינו ערה פזירת חסב יחזור אב' לעור לא אכרו
אלא מפני זה אב' וס' ב' יהודה מעשה בייחודן פאחד שאב' לאשתו חזק' שני ג' וכו'
ועשה והחירו לו חכמ' את נדרו שמהורה מפני תיקון העולם ה' המוציא את אשתו
משם אהלנית ר' יהודה אב' לא יחזור וחכ' אב' יחזור ישיאת לאחר והיו לה פנים וקא
תובעת כהנזכרה אב' יהודה אוקרון לה שתיקתה ופה לך מדיבורה ט' המוכר את
עניו ואת בנו לג' אין פודים אותן אבל פודין אתהבנים לאחר מיתת אביהן המוכר
שדה לבני חורו ולתתה היצע ישראל הלוקח נביא חכמים מפני תיקון העולם
פרו' ד' היל' ט' פרו' ה' הנוקם שמיין לתן בעדותו ובעל חוב בבעלות

16
וכתובת אשה בבורית ר מאיר יוק את סגופת האשה בבורית ב אין נפרעם מעבדים
מקום שיש נכסים בני הורים אפילו הן ובורית אין נפרעם מעבדי ושמם אלא נן הן
הבורית ב אין מועותן לאוכלת הבורית כל עבד הקרקעות והמזון האשה והבנות
מעבדים משועבדים נפני תיקון העולם הנשיא מיניא לא ישבע מפני תיקון העול והלויים
שסמכו איל בעל הבית או שמינה להם אביהם אפטרופוס תיב לעשר פירותיהן 44
אפטרופוס שמינה אבי ותומים ושבע ושמינה בית דין לא ישבע אבא שאול אונחילת
הדברים הנטמא והמדמע והמנפך שונגסטור וכייד תיב הכהנים שפילג במקדש מ
מזידים חייבים ד העיד ר יוחנן בן גודא על החרשת שהשיאה אביה שהיא יונאה
בגט ועל קטנה פת ישראל שמישאת לפתן שהיא אוכלת בתרומה ואם נעה בעלה חרשה
ועל הנריש הפול שבנאו בבירה שיהן את דמיו ועל החטאת הגולה של אט דעה לדיקם
שודא מכפרת מפני תיקון המזבח ה לא היה סיקריקון ביהודה בדרוצ המלחמה וברוצ
המלחמה וחרש יש בו סיקריקון כאי זה יד לקח מן הסיקריקון וחרש לקח מעל הבית וחרש
בטל מעל הבית וחרש ויקח מן הסיקריקון מקהוקיים מן האיש וחרש ויקח מן האשה מ
מקחו בטל מן האשה וחרש ויקח מן האיש מקחו קיים ה משנה ראשונה ובית דין של
אפריהם אמרו הלוקח מן הסיקריקון נותן לבעלים רבע ו אימת בזמן שאין בית דין לקח
אבל אם יש בית דין לקח הן חודמין לכל אחד ר הושיב בית דין ונעו שאם שהת לפני סיקריקון
שנים עשר חודש כל החודש לקח טהן לבעלים רבע ו חרש רוב זמנו בן פתירה אם
קופץ ונפיו במיטלטלים אפוסות מקחו מקחו ומיכרו ממכר במיטלטלים ה אילו
דברים אמרו מפני דרכי שלום כהן קורא ראשון אמרו לה ואמרו ישראל מפני דרכי
שלום מערבין בבית ושון מפני דרכי שלום כור שהיא קרוב לאמה נטמא האשה מפני
דרכי שלום מעיאת חרש שוטה וקטן יש בהן גל מפני דרכי שלום ר יוסה אמר גל
צמור מעודות תיה ועופות ודגים יש בהן גל מפני דרכי שלום ר יוסי אמר גל צמור
העני המעקה מראש הזית מה שתחתיו גל מפני דרכי שלום ר יוסי אמר גל צמור אין
ממחין ביד עני גנים בלקט ובשכחה ובפאה מפני דרכי שלום ט משאלת אשה 4
לאצורה החשונה בשביעית נפה וכברה וריח וקטנר אבל לא תבור ולא תטחון עמה
אשת חבר משאלת לאשה עם הארץ נפה וכברה ובורית וטוחנת ומרדות עמה מע
משותטיל את המים לא תציע אעלה שאין מחוקין די עובר עבירה וכולם לא אמרו
אלא מפני דרכי שלום ומחוקין די גנים בשביעית אבל לא על ידי ישראל ושואלין בשולמן
מפני דרכי שלום פרק ה הל ט פרק י האם התקבל צט זוד
לאשתו או הולך נט לאשתו אסרעה להחזיר יחזור האשה שאמרה התקבל לי צטי
אסרעה להחזיר לה יחזור לפיכך אם אמר תבעל או פשי שתקבל לה אלא חולד ותן
לה אסרעה להחזיר לה יחזור רבן שמעון בן גמליה אם את האומרת טול לי צטי אם
רעה להחזיר לה יחזור ב האשה שאמרה התקבל לי צטי יעריכה שתי כתי עדים

Fragment of an ancient Hebrew manuscript, likely a scroll, showing two columns of text written in Hebrew script. The parchment is heavily damaged, with significant tearing and missing sections, particularly on the right side. The text is arranged in horizontal lines, typical of ancient Hebrew writing. The left edge shows the binding of the scroll.

שנים שיאמרו בפניו אמרה ושנים שיאמרו בפניו קיבלה וקריעה אפילו הוה אשונם
 והוה האשונם אחר על האשונם או אחד על האשונם ואחד על האשונם ענין נעשה
 מאורסו הוא ואמר נקבלים עשה ריהודה אם אקשה ורם הזכות סאת אלא אביה
 נקבל את עשה בלשון וכל שאינה יכול לומר את עשה אינה עריכה להקריע
 דענה שאמרה התקבל לי עשו אינו נעט עד שיגיעה נעט על ידי לפיכך אם רעה המעל
 לחזור חזרה שאין הקסן עשה שלח ואם אלו אפיה שאוהתקבל לבי עשה אם
 רעה לחזרה חזרה ד האב ונעט זה לאשה בניקוס בלע ונתעו לה בניקוס אחר כסול
 הרי היא בניקוס כל ונתעו לה בניקוס אחר כשער ה האשה שאמרה התקבל לי עשו
 בניקוס כל וקבלה לה בניקוס אחר כסול זה לעור ככשיר הבא לי עשו בניקוס בלע
 והבא לי בניקוס אחר כשער ו הבא לי עשו אפלה בתרומה עד שיגיע נעט על ידי
 התקבל לי עשו אפלה לאכל בתרומה מיד התקבל עשו בניקוס כל אוכלת בתרומה עד
 שיגיע נעט לאותו בניקוס ור לעור אופר מיד ו האב כתבו נעט לאשה ערשה כתבו
 לה אינה נעט לה הרי אילו יכתבו ויתעו פיטרוה פירנסוה עשו לה כנכוס עשו לה כראוי
 לא אכלוס מ אשנה הו אכל הו יתעו בקולר ויכ כתבו נעט לאשה הרי אילו יכתבו
 ויתעו חזרו לומר את המפירש והינא משיראך שמעון שחורי אב את המסכן ה מי שיהא
 מושלך כשור וא כל השופיע קול יכתבו נעט לאשה הרי אילו יכתבו ויתעו הבריא שא
 כתבו נעט לאשה רעה לשחק בה מעשה בבריא שא כתבו נעט לאשה ועלה לראש הגג
 ונפל אברק שמעון כ גמלי אפרו חכב אם מינעמו נעט הרי זה נעט ואם הרוח דמאנת
 אנו נעט ו א לשנים נעט נעט לאשה או לשלשה כתבו נעט ויתעו לאשה הרי אילו יכתבו
 ויתעו א לשלשה נעט לאשה יאמרו לאחרים כתבו נעט שיעשו בית דין דבר שאר
 ו הלכה שלח המנא איש אונ עבית האסורין נקובל אע באופר לשלשה נעט לאשה
 שיאמרו לאחרים כתבו נעט שיעשו בית דין אר יוסה נעטו לשלח את אע מקבלין
 שאפילו אמר בבית דין הגדול שבירושלים נעט לאשה שילמדו ויכתבו ויתעו לה
 לעשרה נעט לאשה אחד כותב ושנים חותמים כותב כתבו אחד כותב וכולם חות
 חותמין לפיכך אם מת אחד נאמן הרי הגט בטל פירקו הולט פירקו
 שאחיו חודד האקוס וא כתבו נעט לאשה לא אכלוס א כתבו נעט לאשה ואחיו חודד האקוס
 חור וא אילי הכתוב אין דבריו האחרונים כלום נשתתק אמרו לו נכתבו נעט לאשה והיכונ
 בראשו כוד דין אותו שלש פעמים אם אב על לאו לאו על הן הן הרי אילו יכתבו ויתעו
 ב אמרו לו נכתבו נעט לאשה אלהו כתבו א לסופר וכתב ויעדים וחתמו את על פ
 שכתבוהו וחתמוהו ונתנוהו לה וחד ונתעו לה הרי הגט בטל עד שיאמר לסופר כתוב
 ולעדים חתמו ג הרי זה גטו אם נכתב זה גטו מחול זה זה גטו אחר מיתתו לא א
 כלום מיתתו אם מתי מעבשה אם מתי הרי זה גט מיתתו אחר מיתתו אינו נעט ואם מת
 חר נעט לאשתו כפית ד זה גטו מיתתו אם מתי מחול זה גטו מחול בשוק וזה נעט

אם מיתתו